

[Prieme.]

sætning er forøget med 200 Mill. Kr., er det en Kendsgerning, at vi i Dag her i Landet for en Række Varers Vedkommende lever under et Importforbud, som administreres under Valutakontoret. Det er en Kendsgerning, at ud over de Varer, for hvilke der overhovedet ikke tillades Indførsel her til Landet, er der en Række Varer, hvor Tildelingsprocenterne, ogsaa for Tyskland, i Forhold til 1931 er nede paa 3, 4, 5, 6, 7 og 8. Naar der derfor i Dag fremkommer Meddelelse om, at det ikke har været muligt at opnaa den fulde Udnyttelse af Ekstrakontingenterne til Tyskland i de sidste Maaneder i Aar, kan det efter min Opfattelse henføres til, at man ikke paa loyal Vis har ønsket at udstede de Attester, som vi nu engang efter det System, som er Regeringens, og som vi lever under her i Landet, maa forpligte os til at udstede. Hvis man havde gjort det, havde vi ikke i Sommer været ude for, at Ekstrakontingenterne ikke blev os bevilget, og vi havde heller ikke været ude for, at vi nu i November og December ikke kan udnytte Kontingenterne fuldt ud.

Man har fra dette Aars Begyndelse lagt Handelsomsætningen med Tyskland saa mange Hindringer i Vejen som overhovedet muligt. Man begyndte Aaret med at forhindre den Ombytning, som tidligere aldeles overvejende blev ordnet af Valutakontoret. Og naar den højtærede Udenrigsminister siger, at han ikke tidligere har hørt, at vi her i Landet kunde finde en anden Form, hvorunder vi samtidig kunde sikre Landets Mønt og bevare vor Landbrugseksport, saa vil jeg sige, at det vilde være ganske simpelt at indrette et System, hvorefter hver Importør inden for sin Branche paa hvert Land, hvorfra Import bevilges, fik tildelt et Beløb, som han kunde købe for. Det vilde baade bevare Landets Mønt og skaffe os den Afsætning for vore Landbrugsprodukter, som vi hører er Alfa og Omega i dette System.

Det har indtil September Maaned i de omtrent fem Aar, der er gaaet, været Danmarks Importhandel, der har lidt under dette System, men nu er Situationen vendt, nu er det ikke mere Handelsstanden, der lider under Systemet, nu er det ogsaa blevet stærkt mærkbart for den danske Industri. For nogle Dage siden læste vi i „Berlingske Tidende“, tror jeg, det var, og i andre Aviser om, hvorledes Industriraadet nu maatte fraraade sine Medlemmer at købe og disponere med Hensyn til Raavarer, fordi de Forhandlinger, man havde ført med Valutakontoret,

ikke, skønt de havde staaet paa i flere Maaneder, havde ført til et saadant Resultat, at man turde tilraade sine Medlemmer at foretage de Dispositioner, som var nødvendige for at opretholde Fabrikernes Omsætning og Produktion. Jeg læste ogsaa et Interview med Tekstilfabrikantforeningens Formand. Formanden for Tekstilfabrikantforeningen fremsætter jo altid sine Udtalelser med en vis Varsomhed; der stod da ogsaa, at den Arbejdsløshed, der hidtil var blevet under Systemet, ikke var særlig stor, den var ringe maaske, men det erkendtes dog i Slutningen af Interviewet, at Arbejdsløsheden er kommet — og jeg tror, jeg tør sige, at den vil komme med Voldsomhed i Slutningen af dette Aar.

Jeg tror derfor, at det er paa Tide, at man forlader dette System, at man erkender, at dette System ikke lader sig opretholde. Det skaber os Uvenner og Fjender i Udlandet. Paa det nordiske Handelsmøde forleden i Stockholm var man ude for de voldsomste Angreb, og vi har set, hvorledes disse Angreb ogsaa gennem Pressen har været ført mod os i længere Tid. Jeg har tidligere gentagne Gange berørt disse Spørgsmaal og paapeget, hvorledes vi i en given Situation, paa samme Maade som Tyskland nu nægter os Ekstrakontingenter, saa vor Eksport til Schweiz standset. Jeg kunde nævne en Række andre Lande, hvor det er gaaet paa samme Maade. Selv om det er Lande, der er af mindre Betydning for Danmarks Eksport, viser det alligevel, hvorledes dette System mere og mere skaffer os Fjender i Udlandet og skaber os større og større Vanskeligheder.

Den højtærede Udenrigsminister skulde jo med Hensyn til Udsigterne for Fremtiden — saaledes forstod jeg det — i sin Tale i Tirsdags give det danske Landbrug et Par beroligende Ord med paa Vejen. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere blot fire Linier deraf, idet jeg bemærker, at det er Danmarks Udenrigsminister, der om de økonomiske Forhold, Landbrugspolitikken over for Udlandet, i dette høje Ting udtaler sig paa følgende Maade — det drejer sig altsaa om Landbrugets Eksportmuligheder for Aaret 1937:

„Det er tænkeligt, at den kan blive lige saa stor, som den var i 1936, det er tænkeligt, at den kan blive større, men det er i hvert Fald lige saa sandsynligt, at den bliver mindre.“

Jeg maa sige, at jeg beklager for Landets Skyld den Udenrigspolitik og den økonomiske Politik og den Planøkonomi, som er lagt i den højtærede Udenrigsministers og